

Maumere, 7 december 2011

Beste vrienden,

Het heerlijke avondje is weer geweest, de goede Sint is doodmoe vertrokken. Het was weer een drukke tijd voor hem. De Kinderen zijn in de wolken en spelen met hun speelgoed terwijl de ouders vaak een handje moeten toesteken want ... de Sint bracht ook elektronisch speelgoed! Er schiet haast geen tijd meer over om van dit alles te genieten want de Kerst, de eindejaarsfeesten en Nieuwjaar staan voor de deur. Velen hebben in hun hoofd onmiddellijk na het Sinterklaasfeest een soort lijstje klaar: hoe gaan we de feestdagen doorbrengen? Hoe kunnen we de woonkamer versieren zodat er een feestelijk tintje van Kerst in de huiskamer te bespeuren valt? Wat komt er op tafel en wie gaan we uitnodigen? Welke feestkledij zullen we aantrekken en het uitkiezen van de kerstgeschenken wordt steeds moeilijker want het aanbod is zo groot en de prijzen worden steeds duurder. Terwijl het lijstje verder wordt aangevuld rollen de gebeurtenissen van het voorbije jaar ook weer door de hoofden. De mooie en minder mooie momenten staan voor altijd in hoofd en hart gegrift, nog harder dan de teksten die we opslaan op de harde schijf van onze computer. Het overlijden van een geliefde, een goede vriend, een buurman, een zieke in het gezin of familie, het lukken of mislukken bij de eindejaarsexamens van een kind, het verlies van werk en loon, de geboorte van een kind of kleinkind, het vinden van een gepaste en goed betaalde job, de aankoop van een stukje bouwgrond of het klaar komen met bouwen van een eigen huis, de voorbije vakantie waar we nog steeds met heimwee aan terug denken. Oh ja, ik zou verder kunnen gaan met opnoemen. Al deze gebeurtenissen en belevenissen in het voorbije jaar hebben ons geraakt en misschien ook aan ons doen en laten iets veranderd. Als we over enkele jaren nog eens aan 2011 terugdenken, zullen we meteen zeggen: "dat was een heel bijzonder jaar" of "het had beter kunnen zijn!". Ook bij ons vliegen de gebeurtenissen en de belevenissen van 2011 door onze hoofden. Wij laten de film 2011 in gedachten afrollen en ondertussen wordt afgewogen wat goed was en beter kon. En als er bij u interesse is mag je met ons even meekijken wat er allemaal bij ons gebeurde, wat ons blij of droevig maakte in 2011, maar dan moet u wel deze nieuwsbrief verder lezen. Wij hebben met ons groot gezin, personeel en kinderen, samen zo'n 300 mensen, heel veel mooie momenten beleefd maar we bleven niet gespaard van minder mooie, zelfs heel droevige gebeurtenissen.

Op 18 februari was heel Nativitas in grote rouw omwille van het overlijden van mama Din. We hadden plannen samen met Bernadina, zij zou mij vervangen en zou de leiding van Nativitas in handen nemen. Het heeft niet mogen zijn. Aangezien ik de leeftijd heb en graag mijn taak zou over dragen zitten we nu nog in beraad over wie mij nu moet opvolgen.

Op 3 augustus stierf de vader van Mieke Hale, mijn pleegdochter. Hij verloor zijn eerste vrouw bij de geboorte van zijn 7de kind, nl. Mieke. Omdat er thuis niet kon gezorgd worden voor Mieke werd ze in het kindertehuis opgenomen. Vader Lukas hertrouwde en had met zijn tweede vrouw ook weer 8 kinderen. Mieke bleef nauw contact houden met haar familie maar is mijn pleegdochter geworden. Ze is lid van de algemene leiding van Nativitas en samen met haar man Marthon verantwoordelijk voor het adoptieproject "Rupingh". De begrafenis van Lukas was zeer indrukwekkend en er was heel veel verdriet.

Op 16 augustus kreeg ik het bericht dat mijn broer Frans overleden was. Met hulp van familie en goede vrienden kon mijn vertrek spoedig geregeld worden zodat ik van broer Frans afscheid kon nemen en op de begrafenis tegenwoordig zijn. Al zijn de tranen na de begrafenis misschien gedroogd, het gemis blijft en het verdriet laat zich op alle mogelijke momenten voelen. Een paar weken thuis bij familie waren wel nodig om samen het gemis en verdriet een beetje te kunnen verwerken.

Op 6 oktober was ik terug in Maumere. Het meevoelen en meeleven bij het personeel en de kinderen tijdens mijn maandelijkse huisbezoek waren vertroostend. Er worden vragen gesteld, geantwoord en ondertussen voel je aan dat je de smart niet alleen moet dragen. Maar al gauw kwam dan ook weer een nieuw alarmerend bericht van thuis. Broer Antoon was in het ziekenhuis opgenomen ... het was zeer ernstig ... Antoon was stervend Het kindertehuis in

Wolofeo moest ik nog bezoeken en plicht roept!!! Onderweg heb ik aanhoudend voor Antoon gebeden. Het kleine bergdorpje Wolofeo is moeilijk te bereiken en de weg daar naartoe is zeer vermoeiend en het werk niet minder. Toen ik 's avonds doodmoe thuis kwam stonden Mieke en Marthon mij op te wachten en vertelden me dat Antoon overleden was. Och God, het kan niet waar zijn. Twee broers in twee maanden tijd verliezen was me te veel. Weer werd alles in het werk gesteld en kon ik ook weer naar huis vliegen om mee te rouwen en de begrafenis van Antoon bij te wonen.

Op 3 december kwam ik, na een kort verblijf bij mijn zus, weer aan in Maumere. Het verlies van de twee broers weegt zwaar maar het is niet onder woorden te brengen hoe ons personeel en ook de bevolking meeleeft en helpt en steunt om het verdriet te verzachten, en door het bezig zijn blijft er minder tijd over om te treuren.

In de loop van het jaar 2011 verloren we ook enkele goede vrienden sponsors in België en Nederland. Voor sommige waren we al enkele jaren aan het bidden en hoopten op genezing. We waren vaak gelukkig toen we positieve berichten ontvingen maar ondanks ons dagelijks gebed voor onze zieken zijn ze één voor één van ons heen gegaan. Voor ons betekende dat "een sponsor minder op aarde maar een voorspreker meer in de hemel." Met het personeel en de kinderen wordt verder gebeden voor al onze overleden vrienden weldoeners maar nog meer voor de mensen die in smart het verlies moeten verwerken.

Momenteel hebben we nu ook grote zorgen omwille van mama Lucia, onze goede fysiotherapeute. Ze heeft jaren lang onze gehandicapte kinderen met liefde en geduld behandeld. Zij vecht nu reeds drie jaar tegen kanker. Omdat haar toestand niet verbeterde heeft ze ons verlaten want ze wou bij haar familie zijn en daar ook sterven. We kregen vandaag nog een bericht dat haar toestand met de dag erger wordt. Onmiddellijk hebben we twee van onze verzorgsters gestuurd waarmee Lucia een sterke band heeft om haar in haar laatste levensdagen te helpen en te steunen.

Ook onze kinderen bleven niet gespaard. Dit jaar werden weer verschillende kinderen wegens ziekte of handicap in het ziekenhuis opgenomen. Sommigen moesten het eiland verlaten en per vliegtuig naar Java-Surabaya gaan omwille dat operaties en behandeling in Maumere niet konden uitgevoerd worden. We zijn blij dat ze geholpen worden maar de peperdure rekeningen van transport en ziekenhuis wegen heel zwaar.

Mama Grasi zorgde echter voor een blijde stemming in al onze tehuizen. Ze bracht een kerngezonde baby ter wereld. Twee jaar geleden verloor Grasi haar tweede kindje bij de geboorte. Grasi heeft tot de laatste dag voor de bevalling gewerkt en drie dagen na de bevalling stond ze weer in het kindertehuis en was ze weer actief bezig zoals voorheen. Toen we haar er op attent maakten dat ze best een paar weken verlof mocht nemen was haar antwoord: "onze huismoeders nemen na een bevalling ook geen verlof". Wie doet het haar na?

Onze familie Nativitas telt ondertussen al meer dan 3000 kinderen. Heel veel van onze kinderen zijn terug geïntegreerd in hun familie, getrouwd en hebben zelf al kinderen. We zijn telkens blij als een kind het kindertehuis kan verlaten en het verder in familie goed verzorgd wordt en ook onderwijs kan genieten. Sinds we met het adoptieproject begonnen zijn kunnen we onze kinderen vlugger aan hun familie toevertrouwen en mogen dan ook verwachten dat ze hun kind zelf goed verzorgen, dat ze goed gevoed worden, netjes gekleed zijn en dat ze op leeftijd naar school gaan. En dat lukt meestal heel goed. Op de eerste plaats moet de adoptiepremie daarvoor gebruikt worden. Het financiële adoptieproject van de VZW "De kinderen van Flores" en "Stichting Rupingh" van Amsterdam hebben ons gedurende 2011 weer goed geholpen. Om de drie maanden wordt de adoptiepremie uitgekeerd aan de ouders. Bij deze gelegenheid hebben we weer contact met onze kinderen en kunnen we zien of ze goed verzorgd worden en ondertussen wordt ook toegekeken of ze naar school gaan. De leiding van Nativitas en de verzorgsters danken graag langs deze weg alle adoptieouders alsook de leiding van de VZW "De kinderen van Flores" in België en de "Stichting Rupingh" Nederland die ons werk steunen.

Er wordt natuurlijk gezorgd dat kinderen die nog in onze tehuizen verblijven ook naar school gaan. Dat we het druk hebben met al onze kinderen zal iedereen best begrijpen. Ze bezorgen ons vaak kommer en verdriet als ze niet mee willen of als ze het verstandelijk niet aan

kunnen en een jaartje moeten over doen op school of aan het eindexamen, in welke afdeling ze ook bezig zijn, niet slaagden. En nog groter is ons verdriet als we wegens financiële reden een of ander kind niet verder kunnen steunen en het daardoor de schoolbanken moet verlaten. De examenperiode is voor ons even spannend als voor onze kinderen zelf. En nog spannender zijn de momenten als we na de examens naar school moeten om te horen hoe onze kinderen presteerden. Zoals alle moeders zijn we met onze kinderen begaan en kennen dagen van stress en verdriet maar ook dagen van blijdschap.

Op 2 april 2011 behaalde Maria Dewi haar diploma van dokter in de geneeskunde. Ze studeerde aan de "Universitas Islam Malang" en was de enige katholieke studente van haar klas en kwam als eerste uit bij het eindexamen. Een reden voor ons om blij en fier te zijn. Haar dure opleiding werd betaald door een familie van Stichting Rupingh in Nederland. We danken deze familie van harte voor de financiële steun.

Op 2 juli kwam Stefanus fier en blij van Java/Jakarta naar huis: hij had het diploma van tandarts behaald. Stefanus kon na het hoger middelbaar niet verder studeren maar was, volgens het zeggen van zijn leerkrachten, zeer bekwaam. Om zijn familie te helpen ging Stefanus in de rijstvelden werken. De pastoor van Watublapi die de jongen en familie goed kende kwam bij ons over Stefanus spraten. We haalden de jongen van het rijstveld en stuurden hem naar de universiteit in Jakarta. De studies van Stefaan werden door Nativitas betaald. Toen hij afgestudeerd was als assistent tandarts wou Stefaan tandarts worden maar Nativitas kon zijn studies niet verder betalen. Stefanus liet zich toch inschrijven aan de universiteit, zocht enkele uren werk als assistent tandarts en ging tijdens de middaguren en 's avonds met de bedjak (bakfiets voor vervoer van 2 personen) rijden. Bij de pastoor van Watublapi kon hij ook nog een beetje hulp bekomen en Stefaan kon zijn studie verder zetten en hij behaalde zijn diploma van tandarts. We zijn fier op Stefaan voor zijn inzet en wilskracht. We zoeken nu voor hem wat financiële hulp want we zouden hem graag helpen bij het inrichten van een kleine praktijkplaats zodat hij als tandarts zijn beroep zou kunnen uitoefenen in Flores.

Op 3 december 2011 behaalde Da Vince haar diploma D3 (academische opleiding) voor verpleegster en Gaudensia Friwance behaalde het diploma S1 verpleegkunde (S1 is Verder opleiding van 1 jaar na het behalen van het diploma D3). De studies werden betaald door Nativitas terwijl de ouders opkwamen voor kost en inwonen. We zijn fier op hen. Het zijn twee zeer gemotiveerde verpleegsters die heel zeker mooi werk zullen doen.

Petrus Dari More werd als kleine jongen in het kindertehuis van Lekebai verzorgd. Hij werd daarna bij zijn familie weer thuis opgenomen en trok na de middelbare school naar het seminarie in Sibolga op het eiland Java. De 28ste februari werd hij priester gewijd en op 19 juni heeft hij zijn eerste mis gedaan in Nangahure. We zijn fier dat we in onze grote familie Nativitas nu ook een priester hebben.

Mevrouw Annie Hoytink stuurde ons meerdere malen pakken van 20 kg met mooie kinderkledij en Meneer en Mevrouw Dinnissen brachten bij hun bezoek in hun koffers en handbagage kledij en speelgoed zelf naar onze kinderen. En ik kon bij mijn terugreizen telkens mijn koffer en handkoffer vullen met kinderkledij en speelgoed welke mij geschonken werd door familie en vrienden en ook door het missiecomité van parochie St.Jozef Harelbeke. Ook dit bezorgde ons weer vreugde. De tweedehands kleertjes zijn heel mooi en sterk en we hebben daardoor minder uitgaven voor de aankoop van kledij voor de kinderen. We danken allen voor deze bijzondere en zeer gewaardeerde hulp.

Jammer genoeg hebben we besloten dat er in de toekomst geen pakken meer gestuurd worden omwille van de hoge verzendingskosten en het vele werk dat dit mee brengt. Maar het kan altijd nog ook al is het in kleine hoeveelheid meegegeven worden in de koffer van mensen die een van onze kindertehuizen komen bezoeken. Jaarlijks krijgen we bezoek van twee groepen toeristen die met "JOKER" reizen. Telkens sturen ze me een email met de vraag wat ze kunnen meebrengen voor de kinderen. Dat is een goede gelegenheid en het kost hen niets.

Wij waren ook heel blij en fier dat mijn broer Jan Colson op 9 oktober in de parochiekerk St.Damiaan tijdens de Eucharistieviering in de bloemetjes werd gezet. Jan werd door de

bisschop van Brugge, Jozef de Kesel onderscheiden met het zilveren ereteken van Sint-Donatianus voor zijn 25 jaar toewijding en inzet voor het kerkbestuur.

Wij zouden hem en ook zijn vrouw Claudine een welverdiende decoratie willen toekennen. Sinds 1968 toen ik in Congo werkzaam was en sinds 1974 in Indonesie mochten we op de steun en hulp van Jan en Claudine rekenen. Ook zij zullen het niet bijgehouden hebben hoeveel postpakketten met kleertjes en speelgoed ze hebben klaargemaakt en verstuurd, hoeveel nieuwsbrieven ze verstuurd en contactbijeenkomsten ze organiseerden. Jan is momenteel fysisch heel hulpbehoevend maar volgt het wel en wee van onze VZW in België op de voet, alsook van Yayasan Nativitas in Indonesië. In de VZW zijn ze erg blij met hun goede raad, terwijl Mama Claudine ondanks de grote zorg die ze heeft met Jan, nog de boekhouding van de vzw en ook mijn persoonlijke bankverrichtingen en die van ons adoptieproject Continenten blijft uitvoeren, en tot voor kort heel alleen de overzichten van de adoptiekinderen bijhield. We zijn dankbaar voor het vele stille en ongeziene werk van papa Jan en mama Claudine. We wensen hen, ondanks de moeilijke omstandigheden, nog veel gelukkige momenten samen, daar bidden we voor!

In Dendermonde werd weer de jaarlijkse vastenvoettocht gehouden. We mochten delen in de opbrengst. Ook de missiecomité's van de parochie "centrum Harelbeke" en de parochie "Kring St. Jozef Harelbeke" organiseerden een missiefeest. Van de opbrengst mochten we ook weer een mooi bedrag in ontvangst nemen. Onze sponsors van VZW "De kinderen van Flores" waren dit jaar weer mild en storten regelmatig een bijdrage (bij Continenten in Kortrijk of op de vzw-rekening). Er waren veel kleine giften, maar ook een aantal grote giften. En ja, iedere euro helpt. In Nederland deden ze dat op de girorekening van Stichting Nativitas. Daardoor kon de kas van onze kindertehuizen regelmatig bijgevuld worden. Het kapitaaltje dat jaarlijks door jullie allemaal bijeen gebracht wordt hebben we hard nodig om de 300 mondjes van groot en klein te vullen alsook voor het betalen van operaties en ziekenhuisopnamen, voor de medicatie, schoolgeld, schoolmateriaal, schooluniformen, voor het dagelijks onderhoud en kleine herstellingen aan de gebouwen, enz. . We danken iedereen en speciaal het personeel van Continenten Kortrijk en Mr. en Mevr. Dinnissen in Nederland voor het bijhouden van de financiën en het toesturen van het geld en van de rapporten daarover.

In een volgende nieuwsbrief zullen we u een volledig verslag kunnen geven over het aantal kinderen die in 2011 in onze tehuizen met de steun van U allen verzorgd werden en ook onderwijs konden genieten.

Naast het werk en de vreugde of verdriet met onze kinderen hebben we ook steeds het hoofd en handen vol met bouwwerken, renovaties aan gebouwen en meubilair.

In 2011 kreeg het kindertehuis van Wolofeo een nodige opknapbeurt. Er werd een kleine zaal gebouwd die dienst kan doen als speelzaal, studiezaal, vergaderlokaal en gebedsruimte. Een opslagplaats werd verbouwd en doet nu dienst als eetzaal. Er werden 3 nieuwe WC's gebouwd. Enkele kinderbedjes werden vernieuwd en voorzien van nieuwe hoofdkussens. De gebouwen kregen een nieuw laagje verf zodat het hele kindercomplex er weer voor een paar jaartjes fris en netjes uit ziet. En momenteel is de regering ook bezig met het aanleggen van de waterleiding. Het kindertehuis zal hier ook kunnen op aansluiten. Van zodra de werkzaamheden klaar zijn zullen we er een waterzuiveringsinstallatie op aansluiten. De installatie kregen we van Stichting Harapan uit Nederland en het kapitaal voor het bouwen en verbouwen werd met de opbrengst van de speculaasactie door de leerlingen van het Citaverde College bijeen gebracht en aangevuld door Wilde Ganzen en het NCDO van Nederland. We danken iedereen van harte die zich voor deze projecten heeft ingezet en moe gemaakt.

In Nangahure werd een klein zwembad gebouwd dat nu goede diensten bewijst bij de hydrotherapie voor onze gehandicapte kinderen. De studenten van het Citaverde College in Horst, Wilde Ganzen en het NCDO uit Nederland bezorgden ons ook daarvoor weer het nodige kapitaal zodat we de werken goed en degelijk konden uitvoeren. Ook hiervoor heel hartelijk bedankt. In het kindertehuis werd ook een waterzuiveringsinstallatie op de waterleiding aangesloten zodat de kinderen voortaan zuiver water kunnen drinken. Ook deze apparatuur werd ons door Stichting Harapan van Nederland geschonken. We zijn er dankbaar voor.

Het in opbouw zijnde multifunctioneel gebouw in Maumere waar onze kantoren zullen ondergebracht worden en de maandelijkse bijeenkomsten zullen gehouden worden, is al flink op geschoten. Dit dankzij de financiële steun van de provincie West-Vlaanderen. In 2011 mochten we van de provincie de tweede schijf ontvangen, waarvoor onze dank. De dakbedekking ligt klaar. De verdere afwerking zal gebeuren zodra de derde schijf zal gestort worden. Tevens heeft zopas BNP Paribas Fortis-bank een project voor de inrichting van het gebouw goedgekeurd. Ook deze steun is zeer welkom. Hiervoor danken we onze medewerkster, mevrouw Miryam Laverge voor het aanbrengen van dit project.

En terwijl ik deze nieuwsbrief aan het schrijven ben heerst er een stemmige drukte onder de kinderen. Na schooltijd zijn ze het kerstfeest aan het voorbereiden. De oude gekende kerstliederen worden herhaald en nieuwe worden aangeleerd. En ondertussen zijn onze kinderen met hun verzorgsters en pleegmoeders zelf de kerstversiering aan het klaarmaken. Ook al worden mooie kerstballen en glinsterende guirlandes hier ook al verkocht, toch geven we de voorkeur aan wat onze kinderen zelf maken en we beleven er ook meer plezier aan. Ons personeel zal weer koeken en een taart bakken voor de kinderen. Grasi, Mieke, Norma, mama Fransiska, ibu Mery en ikzelf zullen daags voor kerstdag de tehuizen bezoeken, de kerstgeschenkjes (tweedehands kledij, knuffeldiertjes en speelgoed, kleurboekjes en potloden uit België en Nederland) bij de kerststal neerleggen terwijl in hun zelf gemaakte kerststal de kinderen het kerstgebeuren zullen uitbeelden: Jozef, Maria, de kleinste baby uit het tehuis zal kindje Jezus zijn. Herders zullen niet ontbreken en de kleuters zullen weer als os, ezel en schaapje hun rol spelen. Het wordt weer aangrijpend, stemmig, mooi! Er zal gezongen worden en gebeden, ook voor u die deze nieuwsbrief leest. We zullen danken voor al uw en onze mooie en minder mooie gebeurtenissen die 2011 ons bracht. We zullen bidden voor U, Uw familie en voor alle mensen, voor een goede gezondheid, voorspoed, geluk en vrede met kerstdag en gedurende het nieuwe jaar. De vele pakjes bij onze kerststal zullen ons aan u doen denken, en leg misschien onze nieuwsbrief met onze gebeden en beste wensen naast uw kersgeschenken bij de kerstboom neer, zodat wij ook bij uw kerstfeest aanwezig kunnen zijn !

ZALIG KERSTFEEST EN EEN GELUKKIG EN VOORSPOEDIG NIEUWJAAR.

Colson Marie Jeanne